

200705476/1.

Datum uitspraak: 17 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/34132 van de rechtbank
's-Gravenhage van 9 juli 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 maart 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 26 juni 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 juli 2007, verzonden op 10 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt appellante dat de rechtbank haar beroep tegen het besluit van 26 juni 2006 ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard, met als motivering dat niet valt in te zien dat appellante, nu zij in Nederland verblijft op grond van een geprivilegieerde status, in een gunstiger positie zou komen te verkeren, indien de door haar aangevraagde verblijfsvergunning regulier met als doel 'verblijf bij partner' zou worden verleend. Appellante voert aan dat haar geprivilegieerde status onzeker is, aangezien deze afhankelijk is van het behouden van haar baan. Zij wil daarom een permanente verblijfsstatus op grond van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) krijgen, haar relatie met haar partner in Nederland voortzetten, de mogelijkheid krijgen werkzaamheden voor derden uit te voeren en de Nederlandse nationaliteit verkrijgen.

2.1.1. Zoals uit de uitspraak van de Afdeling van 23 september 2005 in zaak no. 200503288/1 (JV 2005/453) volgt, is verblijf op grond van een geprivilegieerde status geen rechtmatig verblijf in de zin van de Vw 2000, aangezien deze status niet in de uitputtende opsomming van artikel 8 van deze wet wordt vermeld als grond voor of omstandigheid waaronder sprake is van rechtmatig verblijf.

2.1.2. Nu niet valt uit te sluiten dat appellante, indien zij rechtmatig verblijf in de zin van de Vw 2000 zou hebben, in een gunstiger positie zou geraken, heeft de rechtbank het beroep van appellante ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard vanwege het ontbreken van procesbelang. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De overige grieven behoeven geen bespreking. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen.

2.3. De Afdeling zal de beslissing omtrent de proceskosten in hoger beroep reserveren tot de einduitspraak van de rechtbank die ook over deze proceskosten zal dienen te oordelen.

2.4. Een redelijke toepassing van artikel 43, eerste lid, van de Wet op de Raad van State brengt met zich dat het griffierecht door de secretaris van de Raad van State wordt terugbetaald.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 9 juli 2007 in zaak no. AWB 06/34132;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door appellante in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00, en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten;
- V. gelast dat de secretaris van de Raad van State aan appellante het door haar voor de behandeling van het hoger beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 214,00 (zegge: tweehonderdveertien euro) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. C.H.M. van Altena, Leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

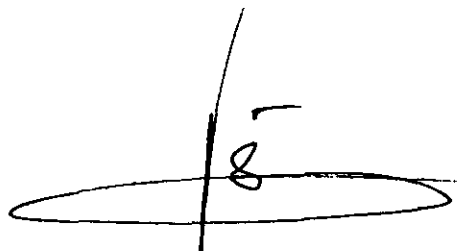
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2007

91-506.

Verzonden: 17 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge de artikelen 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/34132 BEPTDN

Inzake : eiseres, V-nummer , woonplaats
kiezende ten kantore van haar gemachtigde, mr. B.
Hiddinga, advocaat te Den Haag,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde
drs. F. Mountassir, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiseres, geboren op , bezit de Nepalese nationaliteit. Zij verblijft sedert 2002 op een document voor geprivilegieerden (g-document) tot 1 januari 2009 rechtmatig in Nederland. Bij schrijven van 16 februari 2006 heeft zij een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), onder de beperking "verblijf bij partner".

Op deze aanvraag is door verweerder op 31 maart 2006 afwijzend beslist. Eiseres heeft tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend. Op 26 juni 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

2. Bij schrijven van 13 juli 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 29 mei 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Eiseres stelt dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte zijn oordeel, dat zij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd met als doel verblijf bij partner, heeft gehandhaafd.

3. Verweerder stelt zich, onder verwijzing naar een uitspraak van deze rechtbank (zittinghoudende te 's-Hertogenbosch) van 20 december 2005 (AWB 05/14066), op het standpunt dat eiseres geen materieel belang heeft bij het beroep, aangezien zij reeds in het bezit is van een geprivilegieerden-document en zij door toekenning van de gevraagde verblijfsvergunning niet in een gunstiger rechtspositie komt te verkeren.

4. De rechtbank overweegt als volgt

Tussen partijen is niet in geschil dat eiseres op grond van haar huidige status als geprivilegieerde rechtmatig verblijf in Nederland heeft. Gelet daarop ziet de rechtbank aanleiding ambtshalve te beoordelen of eiseres belang heeft bij een inhoudelijke beoordeling van het onderhavige beroep.

5. In dat verband heeft eiseres aangevoerd dat haar situatie een andere is dan genoemd in de uitspraak waarnaar door verweerder is verwezen.

De rechtbank kan eiseres niet volgen in deze opvatting, aangezien het in haar situatie immers ook gaat om een vreemdeling die reeds in het bezit is van een geprivilegieerden-document en die heeft verzocht om een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "verblijf bij partner".

Met betrekking tot hetgeen eiseres heeft aangevoerd over de toepasselijkheid van de Vreemdelingenwet op geprivilegieerden, is de rechtbank van oordeel dat daarmee een onvoldoende concreet en actueel belang is gesteld om eiseres in haar beroep te ontvangen. Immers, niet valt in te zien welke gunstiger materiële rechtspositie eiseres zou kunnen verkrijgen met de beoogde verblijfsvergunning voor verblijf bij partner.

6. Op grond van het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat eiseres onder de door haar gestelde omstandigheden geen rechtens relevant belang heeft bij een inhoudelijk oordeel over het besluit van 26 juni 2006.

7. Nu eiseres naar het oordeel van de rechtbank geen procesbelang heeft bij het onderhavige beroep, dient dit dan ook niet-ontvankelijk te worden verklaard.

8. Er zijn geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

Reg. Nr. AWB 06/34132 BEPTDN

3

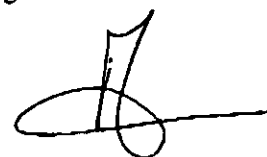
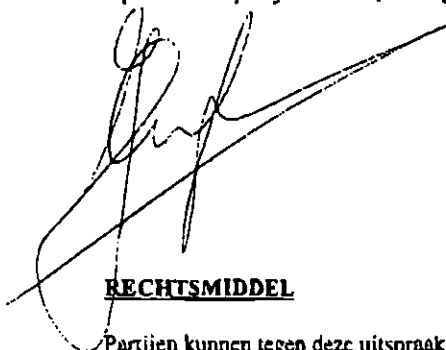
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus gedaan door mr. T. Sleeswijk Visser - de Boer en uitgesproken in het openbaar op 9 juli 2007, in tegenwoordigheid van H. Pop, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 10 JUL 2007

Voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

mr J.L. Hofdijk
 mw mr C.B. de Jong*
 mr B. Hiddinga mba
 mr R. Heemskerk
 mw mr I.G.M. van Gorkum
 mw mr M.J.A. Grimmelikhuijsen

RAAD VAN STATE	
4833	INGEKOMEN
B	- 2 AUG 2007
ZAAKNR. 200705476-1	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
 Afdeling Rechtsbestuursrechtspraak
 Postbus 20019
 2500 EA Den Haag

Per post en per telefax 3651380

2 augustus 2007

Inzake: /Nepal

Geachte mevrouw, mijnheer,

Bijgaand treft u een copie van het per bode aan u verzonden hoger beroepschrift.

Hoogachtend,

B. Hiddinga

mr J.L. Hofdijk
 mw mr C.B. de Jong*
 mr B. Hiddinga mba
 mr R. Heemskerk
 mw mr I.G.M. van Gorkum
 mw mr M.J.A. Grimmelikhuijsen

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 2 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOFDIJK & DE JONG

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

HOGER BEROEPSCHRIFT Vw

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , van Nepalese nationaliteit, te dezer zake woonplaats kiezende te Den Haag ten kantore van de advocaat en procureur mr B. Hiddinga aan de Laan van Meerdervoort 180, 2517 BH Den Haag, die door bepaaldelijk is gevolmachtigd hoger beroep in te stellen;

Dat appellante op 10 juli 2007 kennis heeft genomen van de in copie bijgaande uitspraak van de Enkelvoudige Kamer voor vreemdelingenzaken van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende aldaar d.d. 9 juli 2007;

Dat zij het niet eens is met deze beslissing en deswege in hoger beroep komt op de navolgende gronden;

grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat niet valt in te zien welke gunstiger materiële rechtspositie eiseres zou kunnen verkrijgen met de beoogde verblijfsvergunning voor verblijf bij partner.

Dat is een onjuiste rechtsopvatting:

Op grond van de Zetelovereenkomst van het International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia (ICTY) en de Staat der Nederlanden is door de Minister van Buitenlandse Zaken aan appellante een geprivilegieerdendocument onder de beperking (?) "particulier bediende van medewerker bij ICTY" afgegeven. Gedurende haar dienstbetrekking bij de medewerker van ICTY mag zij in Nederland verblijven en werkzaamheden als particulier bediende bij de medewerker van ICTY verrichten zonder dat hiervoor een tewerkstellingsvergunning nodig is. Het is niet duidelijk op welke wet deze bevoegdheid van de Minister gebaseerd is. Tevens dient het document als visum voor grensoverschrijding naar Nederland (deze bevoegdheid zou teruggevoerd kunnen worden op het Souverein Besluit 1815).

De status van geprivilegieerde geeft slechts zicht op een permanent verblijfsrecht na tien jaar verblijf. Na tien jaar kan een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd worden verkregen.

Appellante verblijft sinds 2002 in Nederland en komt eerst in 2012 in aanmerking voor permanent verblijf. Haar status van geprivilegieerde is buitengewoon onzeker en hangt geheel af van (1) haar werkgever, wiens status weer geheel afhangt van (2) zijn dienstverband bij ICTY. Het voortbestaan van ICTY zelf (3) is al geruime tijd onzeker.

Aan deze driedubbele onzekerheid wenst appellante een einde te maken. Daar zijn verscheidene redenen voor:

- zij wenst een permanente verblijfsstatus op basis van de Vreemdelingenwet te verkrijgen (met alle verplichtingen en alle rechten die daaruit voortvloeien);
- zij wil haar relatie met haar partner in Nederland voortzetten, onafhankelijk van haar geprivilegieerde status;
- zij wenst de mogelijkheid te verkrijgen om werkzaamheden voor derden uit te voeren;
- zij wenst de Nederlandse nationaliteit te verkrijgen (dat is in 2007 mogelijk, maar alleen indien zij een verblijfsvergunning heeft verkregen).

Zij beoogt dus een status te verkrijgen die haar een veel betere rechtspositie geeft dan de onzekere geprivilegieerde status. Daarbij is nog het volgende van belang:

Noch de Zetelovereenkomst, noch toepasselijke wetgeving of lagere (toepasselijke) regelgeving verbieden het aangaan en onderhouden van familie- en gezinsleven. Zo worden uit geprivilegieerden geboren kinderen indien nodig voorzien van een afgeleide geprivilegieerde status, en worden huwelijken erkend en ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie.

Het recht om een relatie aan te gaan met een partner is onomstreden en wordt onder meer beschermd door artikel 8 EVRM. Op het moment dat een vreemdeling rechtmatig in Nederland verblijft en te voorzien valt dat deze situatie enige tijd zal voortduren kan dat recht niet beknot worden. Het is in mijn ogen in die situatie irrelevant of het rechtmatig verblijf is toegestaan met het uitdrukkelijke oogmerk om familie- of gezinsleven uit te oefenen. Het gaat er om dat in zo'n situatie een ingezetene volkomen vrij moet zijn om zijn persoonlijk leven in te vullen op de wijze die hem of haar goeddunkt binnen de grenzen der wet.

grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank de door verweerder eerst ter zitting ter sprake gebrachte niet-gepubliceerde uitspraak van de zittingsplaats Den Bosch aangegrepen om het beroep niet-ontvankelijk te verklaren.

Verweerder heeft om hem moverende redenen afgezien van het voeren van schriftelijk verweer, waardoor hij ook verzuimd heeft om een copie van de niet-gepubliceerde uitspraak aan rechtbank en appellante toe te zenden. Tijdens de zitting heeft hij zich beroepen op dat voor appellante niet kenbare stuk. Dit is in strijd met de regels voor een eerlijk proces. De rechtbank had dit niet mogen toelaten.

grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank geen acht geslagen op de grieven in het beroepschrift. De rechtbank is hiermede buiten de grenzen van het geschil getreden. In beroep zijn de volgende grieven voorgedragen:

1. Verweerder meent dat de Vreemdelingenwet niet op appellante van toepassing is zolang zij nog in het bezit is van haar bijzondere status. Dit is een onjuiste rechtsopvatting. De rechtbank te Den Haag heeft al op 22 april 2005 (AWB 04/55242, LJN: AT4970) geoordeeld dat ook op geprivilegieerden de vreemdelingenwetgeving van toepassing is. De rechtbank voegde daaraan toe dat beleidsregels niet kunnen bewerkstelligen dat eiseres wordt uitgesloten van rechten die zij aan de vreemdelingenwetgeving kan ontleen.

2. Verweerder stelt dat overigens niet is aangetoond of gebleken dat betrokkene duurzaam in Nederland verblijft. Dat is onzin. Appellante verblijft met instemming en medeweten van de overheid op grond van haar geprivilegieerde status al jaren in Nederland om daar de op haar geprivilegieerden-kaart nauwkeurig omschreven arbeid te verrichten. Spontane beëindiging van die situatie valt buiten de macht van de overheid.

3. Dan stelt verweerder in de beschikking dat betrokkene niet valt onder de bepalingen van art. 3.71, tweede lid sub c, en legt uit dat het in deze bepalingen gaat om een gezinslid. Er is echter in het geheel geen beroep gedaan op deze bepaling en deze uitweiding mist dan ook haar doel.

4. Vervolgens stelt verweerder dat het beroep op art. 3.71, vierde lid Vb niet gemotiveerd wordt in het bezwaarschrift. Dat is onjuist, want opgemerkt wordt – voorafgaand aan dit beroep – dat het buitengewoon merkwaardig zou zijn indien verzoekster gedwongen zou worden om haar werk en domicilie in de steek te laten om terug te keren naar Nepal in afwachting van een machtiging voor voorlopig verblijf.

5. Dan geeft verweerder toe dat betrokkene op grond van het bepaalde in A2/6.2.2 Vc is vrijgesteld van de visumplicht. Maar in plaats van de beschikking in primo waarin op grond van de mvv-verplichting de aanvraag om verblijf wordt afgewezen te corrigeren en alsnog verblijf toe te staan, wordt gesteld dat deze bepaling los staat van het reguliere beleid omdat betrokkene niet onder de Vreemdelingenwet valt! Deze stelling is onbegrijpelijk, a) omdat appellante wel degelijk aanspraken aan de Vreemdelingenwet kan ontleen, en b) de algemene bepalingen van het vreemdelingenbeleid zoals die in Hoofdstuk A2 van de Vc2000 zijn neergelegd uiteraard ook gelden voor het beleid in reguliere verblijfszaken.

6. Ter zake van het beroep op art. 8 EVRM komt verweerder op de proppen met de bekende riedel over de weigering die niet zou strekken haar een verblijfstitel te ontnemen. Dat is echter niet waar het om gaat.

Bezwaar is gemaakt tegen de schending van art. 8 EVRM die optreedt wanneer appellante gedwongen wordt terug te keren naar Nepal om daar -hoe lang?- te wachten op toestemming om terug te keren. Gedurende die tijd kan zij haar gezinsleven niet uitoefenen en daarmee is schending van art. 8 EVRM een feit.

7. Verweerder verzuimt te horen terwijl dit wettelijk is voorgeschreven. De door verweerder genoemde uitzondering van de hoorplicht is niet van toepassing zoals bovenstaand is aangetoond.

8. Ook overigens valt niet in te zien welk gewichtig belang de Staat der Nederlanden heeft om het mvv-vereiste te handhaven zo dat al van toepassing zou zijn (quod non) bij een vreemdeling die hier, ook al zou zij geen verblijf bij haar partner kunnen verkrijgen, toch hier verder legaal zal verblijven op grond van regels die de Minister van Buitenlandse Zaken kennelijk mag stellen.
Een klassiek geval van bedrijfsblindheid dus van de verweerder.

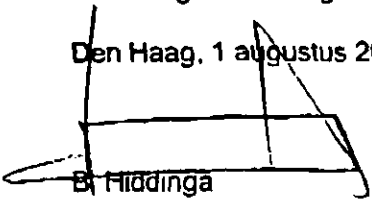
Ik voeg daar aan toe dat indien verweerder van mening is dat een mvv noodzakelijk is, verweerder de mogelijkheid zou moeten aanbieden om deze mvv in het land van bestendig verblijf, namelijk Nederland, te kunnen aanvragen.

Ik concludeer dat de uitspraak van de rechtbank niet in stand gelaten kan worden.

Redenen waarom

Appellante zich wendt tot Uw Hoog College, met het eerbiedig verzoek om onderhavige beslissing te vernietigen en te beslissen zoals in goede justitie behore, kosten rechtens.

Den Haag, 1 augustus 2007

B. Hiddinga

Bijl. copie uitspraak AWB 06/34132 d.d. 9 juli 2007;
 copie uitspraak AWB 05/14066 d.d. 20 dec. 2005.